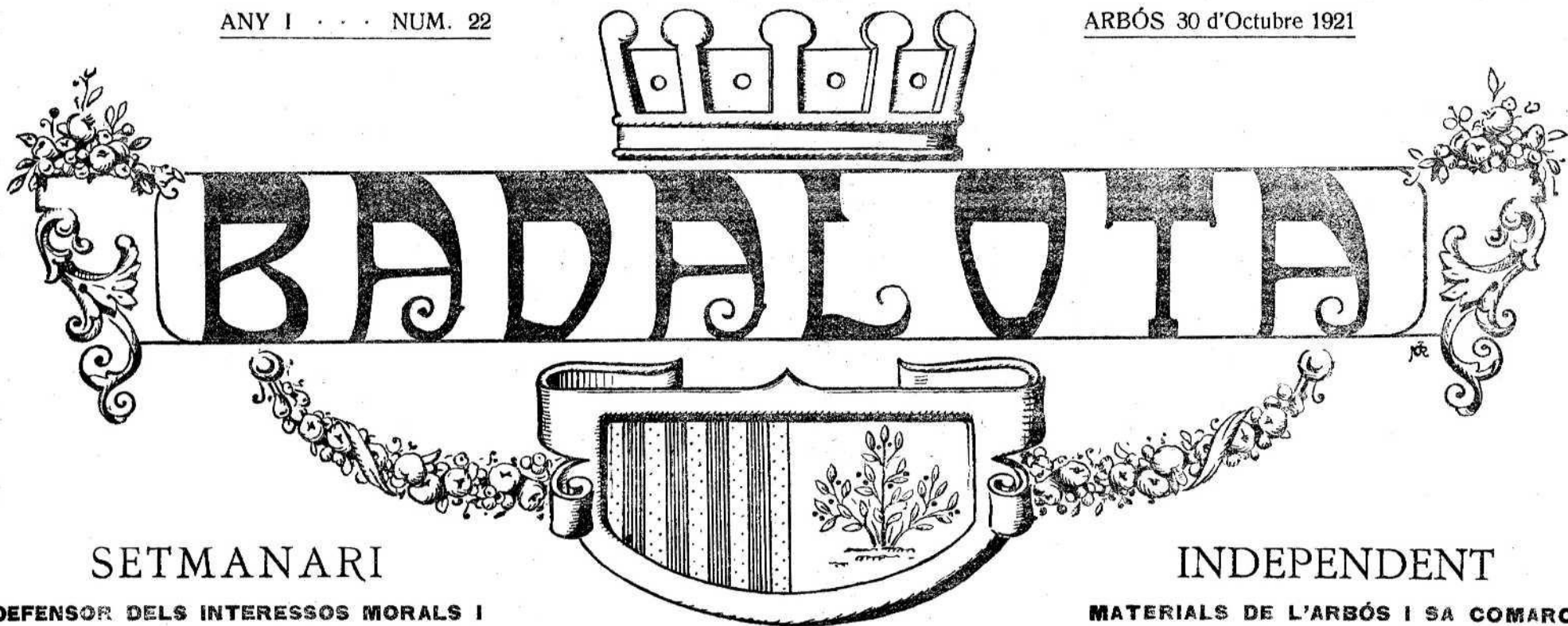

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
 Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
 Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Negociem tots els cupons venciment 1.er Novembre i el Deute amortitzable al 5 per 100 15 Novembre

BANCA i BORSA Cuidem de tota classe d'operacions de compra i venda

Giros per a totes les plaçes bancaries

COMPTES CORRENTS a la vista i a plas en Pessetes, Francs, Suïssos, Belgues, Dollars, Lires, Marcs i Corones

CAIXA D'ESTALVIS

Abonem a la vista. . 3 1/2 per 100
 » a 6 mesos.. 4 » 100
 » a 1 any. . . 5 » 100

Dipòsit de Valors en Custodia

A les hores de despatx facilitem canvi sense cobrar comissió.

Admetem, sens cobrar cap comissió, sotscripcions per la nova emissió de OBLIGACIONS DEL TRESOR al 5 per 100 lliure d'impostos

Dr. Francesc Carbonell

METGE DE L'HOSPITAL CLÍNIC

CIRURGIA — MATRIU — VIES URINARIES

Consulta de 1 a 2 i de 7 a 8

Carrer Nou de S. Francesc, 5, pral. Telèfon 361-A

BARCELONA

De l'Espanya heroica

1909 - 1921

Altra volta la vida d'Espanya té de girar—vulgues no vulgues—entron l'actualitat africana. La guerra llegendària contra els mauritans, els vuit setles de la Reconquesta, que després d'haver escamotat la tragèdia gloriosa i heroica per tota la terra d'Espanya ha tingut una mena d'epileg en els camps pedregosos, secs i erms, calcinats pel sol, del Nord de l'Àfrica, tornen a guspirejar... Com l'any 1909, com l'any 1859 com l'any 1492, com l'any 711, com empre... L'actualitat africana no ha passat, i no passarà—segurament—fins que *passi* Espanya, fins que es tombi l'últim full de l'història d'Espanya... ensems-hi, doncs, i parlem-ne.

Recordeu la setmana de Sant Jaume de l'any 1909? Fou aquella «setmana tràgica», de mala anomenada, feta cèlebre tristament pels avalots i molins d'algunes ciutats d'Espanya: spbretot d'alguns indrets de Catalunya. Quina en fou la causa? Unes

càbiles del Marroc s'insubordinaren contra la nostra dominació i agrediren als obrers espanyols de les mines del Rif. Per a punir als culpables el govern tingué el poc encert de cridar les reserves. Davant l'embarcament de tropes el poble s'aixecà en irada protesta, i les desferres més baixes de la societat, que solen niar en els llots de les grans ciutats, s'aprofitaren de la revolta per a desviar-la vers al crim, l'occisió i l'incendi, vers ço que de més repugnant i vergonyós és capaç la bestialitat humana quan sense fre es desboca.

Han passat dotze anys! Ha tornat la setmana de Sant Jaume, altra volta sagnant de la sang espanyola vessada sobre l'ardent arena de l'Àfrica! I han passat dotze anys!... Dotze anys de l'història d'Espanya! Dotze anys de gastar diners, de sacrificar generosament la joventut de la pàtria, de predicar-nos els polítics madrilenys que lo més difícil ja estava fet, que ara sols es tractava d'una penetració pacífica, d'una política d'atracció de treure els fruits de l'encàrrec que l'Europa ens donà a l'altra banda de de l'estret de Gibraltar, d'aquells drets i deures d'Espanya, sagrats i intangibles, provinents del testa-

ment de la regina Isabel la catòlica, de conveniències polítiques i militars, de combinacions diplomàtiques, de la conferència internacional d'Algeciras, d'un batibull de coses que el poble no les entén ni mai les ha estimades perquè ningú s'ha cuidat d'explicar-les-hi, de fer-les-hi comprendre, i perquè no pot ésser popular una campanya que per únic argument favorable ha tingut aquella frase tan buida i tan pomposament cantada per tots els rabadans de la política madrilenya: «Nuestro porvenir está en África»!... Com avui ressona amb clangors de funeral aquesta frase! Han passat dotze anys! El «porvenir» ja ha arribat... Heu-se'l ací el desastre més gros que mai hagèssiu pogut imaginar!

Escolteu les veus fatídiques que després de tant de temps de Parlament amordassat i de Premsa censurada retronen ara en el mateix cenacle i en els mateixos diaris on abans els capitosts de partit baladrejaven ses prometes d'un falaguer esdevenidor al Nord d'Àfrica. Fixeu's que no són veus que no són veus que es puguin titllar d'interessades en exagerar la magnitud de l'hecatombe ni de fredor en el seu amor per Espanya. Són veus eixides d'aquell sector polític que es té per més *patriota*; algunes d'elles són veus de militars... Escolteu-les... Si el poeta de les grans angioixes irreparables, si el Dant s'alcés de la seva tomba, aquest geni de la «ciutat del dolor», on tota esperança és per sempre perduda perquè l'eternitat es qui vetlla els turments dels damnats, no gosaria descriure-us un quadre més paorós. En les hores més angunioses d'una guerra, en aquelles que marquen la fi dels imperis i en què la folia del pànic fa possibles els anorreaments d'exèrcits i de pobles, difícilment hom trobaria moments semblants als de la catàstrofe que esdedevingué en les posicions de la part oriental de nostre Protectorat marroquí, dels dies 23 i 24 de Juliol.

Tot lo conquerit en eixa zona, del 1909 ençà, perdut; totes les fortificacions, presses; el material de guerra, destruït o rapinyat; més de vint mil soldats desapareguts; la immensa majoria, morts; altres, ferits; alguns pocs, presoners... Afegiu-hi els horribles sofriments de la set i de la calor canicular; els insults d'un enemic cruel i bestial, propens a tots els desenfrenaments del salvatgisme; el lladronici i les violacions de què foren víctimes àdhuc els païsans; una desmoralització militar gairebé sense paria; la claudicació dels deures jurats a la bandera en els qui més alt i més bell tenien que fer resplendir llur exemple; el pànic emparant-se de la ciutat de Melilla... Nit esgarrifosa i verament dantesca, aquella nit de Melilla! La por, planant damunt les tenebres, atenallava els cors, amb la consciència de la pròpia indefensió i de lo que l'atzar podia fer ofrena de la plaça, en qualsevol moment, a les hordes musulmàniques! No hi entraren per un descuit, inespliable si no hi hagés Déu, i sols verssemblant per la mateixa niciesa dels rifenyals!... Resumpció de tanta malvestat? Dotze anys caiguts en el no-res! Dotze anys irreparables! Oh, greu dolor de les coses perdudes per sempre!

Causas?... Són tantes i tantes que tothom les cerca pel cantó que més li convé per a salvar la seva responsabilitat... No cal, però trencar-se el cap esbrinant-les. Una de sola les resumeix i les explica

totes: Han passat pel Marroc dotze anys de l'història d'Espanya! He'us ací la gran veritat en tota sa nuesa! És l'història d'Espanya que es repeteix, com s'ha anat repetint en tots els indrets del món des dels anys 1600. Cal estranyar-se'n? Primer a l'Europa, després a l'Amèrica, ara a l'Àfrica... És molt trist, però és cert. Més que trist, és tràgic, fatal, inevitable, com el destí que signaven els fets als herois de la tragèdia grega...

Espanya! Espanya! No t'han allisonat prou els segles? No t'has allisonat prou tu mateixa? Si el Dant s'alcés de la seva tomba, no li semblaria arribada l'hora d'escriure sobre teu—com ho féu damunt la porta de l'Infern—aquell terrible i desconhortador «*Lasciate ogni speranza*»: «Deixeu tota mena d'esperança»?...

RAMÓN ESCARRÀ

Barcelona, octubre de 1921.

El trascol dels vins nous

Aquestes feines es solen fer, la majoria de les vegades, a crapi del agricultor, sens tenir en compte que segons el mode que es porten a terme, son diferents els resultats que s'obtenen respecte a la bondat del vi.

En el trascol dels vins hi deuen intervenir, a més de l'operació mecànica, l'acció del temps.

S'ha de tenir cura, al trascolar els vins, fer-ho en dia sec, tirat, de bons aires i d'alta pressió atmosfèrica; d'aquesta faissó els baixos del vi (mares) no puigen a la massa del toll del vi, quedant les impureses dipositades en el fons del envàs.

Es precis que les botes i demés utensilis necessaris per a fer l'operació, siguin molt nets i ben esofrinats.

En canvi lo trascol del vi deu fer-se en contacte del aire o fora d'ell segons els cassos i condicions del caldo.

El primer canvi ha d'efectuar-se en contacte del aire, sempre que el vi sigui bô i sà, no així el que es defectuós car estaria exposat a la malaltia nomenada *cassee*.

L'acció del aire facilita el desprendiment del accés del acid carbònic contribuint ensem al millorament del vi i a la vegada a treure-l'hi els mals gustos.

Conixerem que el vi està tocat de la *cassee*, si passats vuit o deu dies enlloc d'esser completament clar, continuà sent terbol.

Dita enfermetat consisteix en que el colorant del vi, en contacte del aire s'oxida i passa als fons de de la bota o estiva sens que pugui mantenir-se dissolt; per això es convenient que abans del primer trasbals hom miri si el vi està o no exposat a tal enfermetat. Pot fer-se la prova molt senzillament, posis vi en un plat i deixis exposat al aire per espai d'un dia, si passat aquest temps el vi s'enterboleix i forma un precipitat blau o molt fosc, serà senyal evident de que el vi porta germens de la enfermetat en qüestió. Si el color del precipitat no es definitiu, indicarà la possibilitat de contreure la *cassee blava* i la *cassee fosca*. Si es blau convé posar acid al vi abans de trasbalsar lo, analitzant l'acidés que porta per a sapiguer la quantitat d'acid que correspongui. Pot emplear-se l'acid cítric a la proporció de 30 grams per càrrega, pero molts prefereixen l'acid tartàric a la dosi de 75 a 80 grams per càrrega. Per a fer be l'operació deu posar-se l'acid en un saquet o borsa de tela dintre l'estiva i suspenent-lo a mig aire, procurant no remoure les mares del vi.

Els demés canvis deuen fer-se fora del contacte del aire, a ser possible, mirant de corregir els defectes que el vi hagi pogut agafar des d'el temps que s'embota, així, pot mancar-li tant o acid; en el primer cas, deurà afegir-se-li aquell element a la proporció de 10 a 12 grams per càrrega i en el segon de 16 a 20 grams d'acid tartàric per càrrega de vi.

Els trascols del vi han de fer-se als menys dues vegades a l'any i segons les regions tres; la primera per Novembre, la segona al Març i la tercera, si és convenient, abans de la collita vinenta. Aquesta ruta es pels vins ordinaris; els fins de paladar poden passar amb un sol canvi que deurà fer-se al mes d'Abril o Març de cada any.

En quan els vins blancs i rosats serà bo canviar-los moltes vegades, augmentar la finor i millorant el seu gust; no obstant tampoc convé fer més de cinc o sis trascols a l'any.

SAM.

FUTESES

Moltes fustes, moltes veles,
Hom pregunta que hi haurà?
A la plaça en fan titelles,
La mainada murmurà.

Mes la barraca tancada
No dona senyals de vida
Fins arribada la festa
Que els moradors fan eixida.

Causà un bon xic de sorpresa
Al bon public amatent,
Al veure un tallé allí dintre
On feien bunyols de vent

I el cel en va pendre exemple,
Tant fort els bunyols bufaren!
Desencadenant tal bufa,
Que els bunyols se'n estranyaren

Fou la barraca emplaçada
Enfront de la Casa Gran.
Deu la lliuri de l'idea
De fer ço que al taller fan.

MARINGO.

1321 - UN CENTENARI - 1921

DANT

III

La lluita era tan ferotge entre els güelfos i els gibelins, que mentres els uns n'havien el poder, destarraven als partidaris dels altres, la qual cosa com es natural era acollida pels perjudicats amb molta irritació, car per sobre totes les seves discòrdies hi havia l'enllaç germanívol de que tots eren florentins, i com a bons que ho eren, amaven la ciutat on vegeren la llum per volta primera; en altri tots ells tenien família i, desterrats, com podien atendre les necessitats d'ella sens els medis de treballar, despullats dels seus bens, i trets del lloc on tenien els medis de viure?

Dant, sentint-se polític, s'interposà entre els dos bands; entristit per la lluita que desfeia sa germanor, va fer esforços molt grans per a conseguir la pau, mes res en va entreure.

N'havia ja Dant trenta cinc anys quan un parent de la seva muller anomenat Donati va fer invitació a Carles de Valois, germà del rei de França perquè anés a Florencia, comptant així en ésser auxiliar per a obtenir el desitjat poder.

Aquest arribà a Florencia acceptant l'invitació unint-se-li en Donati i demés partidaris per a combatre als oposats als qui vençeren en la batalla de Campaldino, en la que Dant prengué part lluitant valerosament.

Ja que hem parlat de la lluita entre güelfos i gibelins, cal mentar el motiu de la mateixa a fi de que els volguts llegidors s'en puguin fer cabal idea.

Aquests dos poderosos partits van tenir dividida l'Itàlia del segle XII al XV, els güelfos eren partidaris dels papas, mentres que els gibelins no eren de l'emperador d'Alemanya; les seves baralles junt amb la que sostenia el Papa amb els emperadors alemanys, anomenada guerra de les Investidures, ensangonà tota la Península fins que passaren la Dieta de Francfort (1338), acabant així les lluites del Pontificat i l'Imperi, mes no les dels dos bands que sols apagà l'invasió francesa del 1494.

Una vegada vençuts foren desterrats, i entre ells el Dant, que era un dels sis priors de la ciutat (primitivament fou governada per quatre cònsuls, després per un Senat i en 1266 per un consell de trenta sis, fins arribar a caure en mans dels Medicis, que desterraren al cèlebre Maquiavelo, polític que deia el fi justifica els mitjans per a obtenir-lo), perdent llavors els bens i oint la sentència de desterro amb l'aggravant de que si tornava fóra cremat viu; això últim ell, esperit molt orgullós, ho va escoltar apesarat i ple d'indignació.

Amb la pena consegüent, Dant va deixar a Florencia sos fills i sa muller Emma, casada amb ell després de la mort de Beatriu; tots ells baix la protecció d'en Donati de qui la seva muller era parenta, i es va despedir per... sempre de la formosa ciutat, encàr que en el desterro confià tornar-hi alguna vegada.

De segur que el nostre poeta en l'última nit que passà a Florencia devia recordar els adeus amb que el poeta Ovidi es despedí per última vegada de Roma, i el seu esperit devia recitar mentalment aquell tros de les *Irites* en el que el gran poeta ens conta l'última nit que va passar a Roma al marxar desterrat per ordre d'August, i que comença així: «Quan la meua imaginació em representa aquella nit tan crudel assenyatada pels meus últims mo-

ments a Roma, quan recordo eixa nit en la que vaig abandonar amb un adén per sempre tants objectes volguts del meu cor, les llàgrimes brollen encara dels meus ulls, etc.

Dant esperava, ansiat de poder tornar a la ciutat natal, aquella ciutat que el va veure creixer i que tant bons caps donà en tots els rams, aquella ciutat que fou bressol del renaixement artístic tant en l'arquitectura (brillant en aquesta el florentí Brunelleschi que va reformar la cúpula de la catedral que tenia 42 metres d'amp per 90 d'alçada sens armadura de ferro ni suport interior de Donatello que va immortalitzar son non amb les escultures que va fer) com en la pintura (donant nom a una portant escola de Florencia, tenint per cap a n'en Leonardo de Vinci) mes el temps passava i tenia que dur un viatge errant, patint moltes fadigues perquè no li sobraven els diners (costum generalitzada en els poetes) amb lo ho suportava, doncs el seu esperit orgullós es sentia fer si tenia d'acceptar auxili estrany; durant els seus viatges es detenia en les ciutats per ensenyar en les Universitats i en altres treballava afavorint el Govern del seu país.

Amb freqüència era hoste d'algun príncep o noble malgrat ésser d'ells molt ben tractat, Dant patia, doncs, seu orgull murmurador li deia que sols era un criat que depenia dels capricis i fantasies dels seus magnats.

Va estar algun temps en casa d'un jove príncep de cort de Verona ciutat d'Itàlia sobre l'Adige de 75.000 (que junt amb altres tres: Mantua, Pescara i Segna forma el famós quadrilàtere baix la dominació austríaca que el va tractar com un amic, mes allí es veu que encara hi estava bé per les paraules que un jorn va pronunciar a Verona:

«Quant salat és el pa d'un altre i que pesat és puja es escales d'una casa que no és la pròpia!

Durant aquests anys de viure, fou quan va escriure seu somni en un poema meravellós i després d'acabar desitjà més que mai tornar a sa volguda Florencia.

En ella, ademés de la gran catedral que fins comptaix amb la de S. Pere de Roma, hi havia una església dedicada a S. Joan a la qual Dant tenia molt carinyo; allí via sigut batejat i en la seva pila baptismal li havien bat Durant de nom.

Desitjava ardentment visitar aquella església «la soformosa església de Sant Joan» com sempre deia. Tot la seva ambició fou la de que en aquella sagrada nau li estat posada la corona de llaurer. Aquesta bé se la mereixia, mes per Dant perdía molt del seu valor si no la seguia en la ciutat natal i en l'església en la que es cristia.

Sentiu les paraules que sobre això ell mateix de «Si fos cas que el sagrat poema al que he dedicat me part de la meua vida i quina composició va debilitar tant molts anys les seves forces, pogués vencer la ciutat amb que per mi estan tancades les portes de la va volguda pleta en la que em moguí quan era un caçador, hi tornaria ple de golg a rebre en el meu front poética corona».

Va fer dos intents per a tornar a Florencia, mes a dos foren frustats; tan sols quinze anys després d'ésser desterrat hauria pogut tornar-hi, però tenia que demanar perdó a la Senyoria, i pagar una multa; mes Dant mai altiu va negar-se airat a les condicions dels seus enemics ben bé ho feia al revés d'Ovidi el poeta romà, amic de Virgili, que desde'l seu desterro del Ponto Eusino, s'afegí a escriure les célebres pòntiques als seus amics i que logressin d'August el favor de poder tornar a Roma sembla que quan estava disposat a fer-ho després de quèze anys va morir i Ovidi fins els seus dies en el desterro.

Després de veure's frustades les dues tentatives, i retirat prop de Malespina, il·lustre família güelfa de l'Àlia, composà la primera part del seu poema, que fou l'Infern.

La pena del desterro s'havia gravat en el viatge poeta. Cal sols veure els retrats que d'ell existeixen i sembla s'en acaba ara de descobrir un altre en una església de la seva volguda ciutat natal.

Un no es pot imaginar que un somriure bonic aquells llavis prims fortament apretats l'un contra l'altre ni que l'esperança hagués fet brillar aquells ulls grisos que sota aquella caputxa, donant-li aspecte frange, sempre semblen mirar al cel com buscant quel que fagi de consol al seu viure trist, com si cerquessin una nit estrellada les dues estrelles dels ulls de Beatriu per a donar-li coratge en la tristesa de sa inspiració efecte el poeta no conegué l'alegria en els dinou anys de desterro.

Dant és el reformador, el venjador dels crims de la seva època, el misatger de còlera i perdó, realitzant aquesta missió no per medi de discursos o sermons, eficaços en temps de lluites tan apassionades, sinó c

manera més viva: acudint a la poesia, revestint-la d'imatges terribles, lluminoses, violentes o plàcides, segons els quadres que van desfilar pel seu poema.

L'últim refugi de Dant fou Ravenna, on va ser protegit per un home ric anomenat Guido, que també era poeta allí a l'edat de 56 anys i en 1321 va volar l'esperit del gran poeta cristià a les regions de les alçaries eternes, i entre aquesta ciutat i la de Varona transcorregueren els últims anys de la vida del proscrit, que al poc temps d'haver publicat El Paradís, tercera i última part de la Divina Comèdia, morí, com si la seva missió a la terra fos sols la d'ensenyar als homes el verdader camí del viure. Llavors els florentins, massa tard, coneixent ja la joia que ells mateixos no havien sapigut reconèixer, s'arrepentiren del seu rigor i van sol·licitar que les restes del poeta reposessin a Florència; desig va, perquè Dant estigués molts anys lluny d'ella, fins que avui actualment reposen en l'església de La Santa Croce en la Ciutat de les Flors que amb motiu del sisé centenari de la seva mort, s'ha vist concorreguda per una imponent i emocionant processó cívica que ha anat a retre l'homenatge de la seva admiració per l'home que en el cel de la seva pàtria i per medi de Beatrú, vegé un destell del cel etern, fruit de l'amor que per Florència i per ella sentí, i que fou aquest el motiu de divinitzar el seu llenguatge matern, fent-li catàr les penes i exelències d'un viure etern, llegant a les futures humanitats, a través de tants segles, les seves obres, perquè amb elles poguessin recórrer aquells llocs de Florència i les regions d'un espai celest, tan estimats i plens de records que durant dinou anys sols en pogué fruit espiritualment a mida que per les seves obres anava presentant-los en el foc diví de la seva inspiració.

RAIFER AMORSLEY

Arbós Octubre 1921

De fora i de casa

Ja s'han aixecat els carlins! No s'espantin per això, que la «cosa» es a Hongria, nosaltres ja en anem prou amb els moros.

Budapest com que les «corones» van tan barato en Carles IV. vol posar-hi la seva, per a veure si així pugen de valor, però hauria de tenir present que es un mal sistema de ficar-se allà on la majoria del poble no el demana i recordar-se del seu parent Maximiliano, del mode com va acabar laarrera fusellat al «Cerro de las Campanas», a Mejic, no sigui el cas que ell, en Carles, topi amb algun Benito Juarez, hongarés.

Degut al tristíssim espectacle dels cinc cents cavallers dels herois defensors de Zeluán, ha sigut dreçada pel General Cabanellas als Presidents de les Juntes de Defensa militars, una carta, i quina carta? allò era una bomba de dinamita per a cada un.

Si l'esmentada carta hagués sigut escrita per algun periodista, probablement li haurien concedit l'hojament gratuït durant una temporadeta a la Torre de hauria rebut la visita de dos senyors encopats demanant-li que acudís al «campo del honor» encara que falta sapiguer que es lo que entenen per honor els personatges que tenen cavalls del Estat per les necessitats de la campanya, i després s'els enen i s'embutxaquen els diners, i aquells altres que tenint 600 pessetes de sou mensual en gasten 2 o 14 mil segons ha manifestat el diputat senyor Molano en el Congrés Espanyol.

Medalles patriòtiques—Cara. abnegació, valentia, resignació dels soldats espanyols en els sufrents que experimenten a l'Àfrica, bons tractes i arinyo d'alguns superiors, vers els seus sub-alterns i el rigorisme que permet la disciplina militar, altres qualitats morals i guerreres que som els primers en regoneixer en alguns qüestions del exercit. breu; Desorganització burocràtica, immoralitat personal de molts altres qüestions centenars de milions gastats, perquè al cap d'avall faltin elements de campanya, i fins personal, amb la deguda insucció, ço que ha motivat, que essent Melilla a poques hores de distància dels ports espanyols, ni a vint dies s'hagi pogut socórrer i salvar als milers d'infelissos que a Nador, Zeluán i Mont-Arruit faltaven i morien.

J. C.

Les Amériques

Plateria, 11 - Sucursal a Llorens del P.

Grans existències noves en Robes d'hivern

Comprades en els preus més baixos, per tindre liquidades les de cost car.—Arbóssens: No aneu a fora a pagar més car!

CRONICA ARBOSSENCA

MUNICIPAL

Assistència dels regidors senyors Pujol, Just, Rovira i Roig. Presideix el Batlle senyor Cruañes, obrint la sessió a les nou i quart.

Es dona compte del ingrés efectuat pel recaptador municipal, com a producte de ço cobrat del repartiment de utilitats, acordant-se posar novament al cobrament dít repartiment durant els dies 1, 2 i 3 de Novembre.

Son aprovats els següents comptes: De Josep Ferrer Vidal, d'import 78.90 pessetes, per cera i material de drogueria, i de Frederic Frigola, de Barcelona, d'import de 55 pessetes

I no havent-ni res mes, s'aixeca la sessió.

Contribucions: Durant els dies 1, 2 i 3 de Novembre proper, de 12 a 4 de la tarda es cobrarà a la Casa de la Vila, el tercer trimestre de les contribucions directes.

Tambè en els mateixos dies i hores es posarà al cobrament el Repart municipal de 1921-1922.

LES AMERIQUES: Flasades bones i grans tot llana 27 ptes. Flasades bones i grans tot cotó 9 ptes.

RELIGIOSA

Diumenge 30 d'Octubre, XXIV després de Pentecostés.—Acabat l'Ofici Catecisme de Perseverància per nois; a la tarda a dos quarts de quatre doctrina per nens i nenes, i a les 5 Rosari i continuació del Sant Novenari. Dimars primer de Novembre, festa de Tots Sants i conclusió del Novenari: després de la missa de vuit Comunió general; i a la tarda a les 4 les tres parts del Rosari, exercis de Novenari, càntics, sermó i absolta general.—Dimecres Commemoració de tots els fidels difunts, la primera missa a les 6 i seguidament les altres a les 9 Ofici pels difunts i a la tarda la funció a les 6 continuant en aquesta hora tots els demés dies.—En la fetxa de Tots Sants i en el dia dels difunts l'Església estarà oberta de bon matí per aquell que desitgi rebre els Sants Sagraments.—Dijous primer de mes dedicat al Sagrat Cor de Jesús: durant la missa de dos quarts de vuit, Comunió pels socis del Apostolat de l'Oració i a la tarda a les 5 Junta de les Conferències de S. Vicens de Paul.

Misses.—Dimecres a dos quarts de 9 per Jaume Vives; dijous a les 7 per Joan Borrell i a dos quarts de vuit per Maria Amiguet (a. c. s.).

LES AMERIQUES; Per 3.75 ptes. vestit de llana complet de senyora. Esquisides novetats a preus incomparables.

TEATRE ARBOSSENSE

ELENC ARTISTIC

DIADA DE TOTS SANTS

D. Juan Tenorio

Decorat Exprofés

Explèndida Apoteosi

LES AMERIQUES: Abrics; magnífiques colleccions a preus doble barats que la temporada passada.

VARIA

Al fi la tardor se'n ha adonat de que era tardor i amb una forta ventada ha escombrat les últimes escorcalles de l'estiu. Mes el toca-tarda s'ha deixat axerreir la terra i no sap com fer-s'ho per a donar-nos aquells rovellons—festes de la taula—que treien a la gent de casa, i omplien d'animació i gatzara els boscos veïns, que reien al sentir el pessigollleig de les vergetes gratant la molsa en recerca dels bolets desitjats per a saborejar-los, ben arreglats a la clàssica brasa.

¡Paciència i compadim-nos de les castanyes, que aquest any arriuen vidues dels seus marits els bolets.

LES AMERIQUES: Genres de punt per a combatre el fret; totes les mides i classes.

Es troba entre nosaltres, després de llarga absència, el jove Francesc Galià Bilbé que, ferit en la campanya del Marroc, ha vingut convallescent a reposar la seva salut.

Li desitjem un prompte i complet restabliment i una permanència duradera en aquesta vila.

LES AMERIQUES: Mantes i tapaboques pel camp a preus de fira.

Arreu es veuen les noies atrafegades en la confecció d'echarpes per guardar-se del fret en el proper hivern. Amb les dues agulles afanyosament treballen per a competir en la combinació de colors vius per a fer vistosa la prenda.

LES AMERIQUES: Bufandes i pràctics pel jovent elegant a 5 pessetes.

Es necessita un matrimoni de 30 a 35 anys d'edat sense fills, per cuidar-se el marit de feines agrícoles i la muller per servir en casa d'hisenda en el terme de Castellet. Seran ben retribuïts Per a informació a casa D. Josep Guasch, carrer major, 59, Arbós.

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA.—L'agència d'aquest banc en aquesta vila te el gust de participar als seus clients que li tenen entregats títols del deute amortitzable al 5 per cent pel canvi, que poden passar a recollir els nous, contra entrega dels resguards per les oficines del banc a les hores de despatx: matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7. Arbós Octubre 1921.

Sastreria
Pujol

Temporada
d'Hivern de 1921

Vestits de llana

des de 80 pessetes

GRAN EXISTENCIA
de Bufandes,
Gorres, Faixes
i Calçat

a preus economics

Major, 42 Arbós

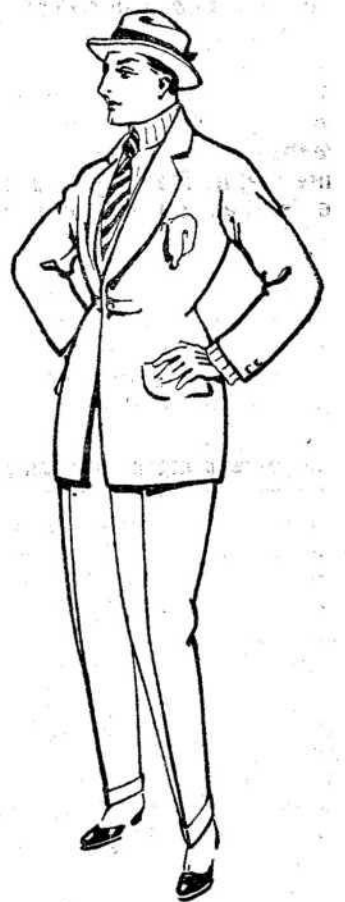
Blondas y Encajes al bolillo
Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

VENDRELL : IMPRENTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés (Tarragona)

Callar de Coneleria **Frederic Borrell**
de

COMPRA DE MARES I TARTRA

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÓDICS

Cases Noves ----- ARBÓS ----- Telèfon 689

VINDEX
AVISADOR AUTOMÀTIC
D'INCENDIS

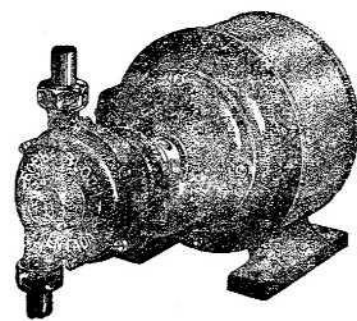
Temporada d'hivern

Estufes LOFFTI, la marca més acreditada a preus sens competència.

Comptadors Elèctrics de 3, 5 i 10 Amp Monofàsics i Trifàsics Verificats i a punt d'entregar, es colliquen gratuïtament i en vintiquatre hores. Preus de Fàbrica.

Làmpares de totes les marques acreditades
Motors Elèctrics i de Gasolina i tot el referent al ramb d'electricitat.

Bombes Prats i Bloch

----- PER INFORMES -----

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm. 7

Merceria i Novetats

de

Ramon Ribé

Carrer Major, 35
ARBÓS

Grans assortits d'objectes de
Bisuteria, Perfumeria
i altres articles del ram.

ATENCIÓ

Propietaris i comerciants de fust

Si teniu fusta tallada i boscos planta sense distinció de mena i quantitat, foferta a

Francisco Ill Padró

Fàbrica de Serrar Arbós del Penad

La Confiança Confeiteria - Pastisseria - Queviure

Casa fundada en 1884

Drogues — Pintures — Perfumeria — Explosius

TEMPORADA DE SEMBRA

Grans existencies de primeres mater per adobs. - Superfosfats, Amoníacs, fasses i demés productes. — Vendes al major i al detall.

J. Ferrer Vidal * Major 31 i Forn 2 i 4. * Arbó